

Arrest

“DIT ARREST WERD VERBETERD DOOR HET ARREST NR 190393 van 2/08/2017”

nr. 198 275 van 29 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 28 juni 2017 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging houdende bevel tot terugdrijving van 26 juni 2017 en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging tot nietigverklaring van een visum van 26 juni 2017.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat G. MAFUTA LAMAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn.

1.2. Verzoekster werd op 27 juni 2017 tegengehouden op de luchthaven van Zaventem in het bezit van een geldig Kameroens paspoort voorzien van een geldig visum.

1.3. De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 26 juni 2017 het beslissing houdende bevel tot terugdrijving en van de nietigverklaring van een visum betekend op 27 juni 2017.

1.4. De bestreden beslissing luidt als volgt:

~~“WEIGERING / NIETIGVERKLARING / INTREKKING VAN EEN VISUM~~

Mevrouw M. E. S., P.

De/het _____, ambassade/consulaat-generaal/[andere bevoegde instantie] in _____
[namens (naam van de vertegenwoordigde Lidstaat)]

Op verzoek van de gemachtigde van Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

De dienst die verantwoordelijk zijn voor de personencontrole te _____

Heeft / hebben / werd

uw visumaanvraag onderzocht

uw visum onderzocht. Nummer 011746487, afgegeven: 18/05/2017.

het visum is geweigerd het visum is nietig verklaard het visum is ingetrokken

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

1. er is een vals/vervalst/nagemaakt reisdocument overgelegd (artikel 32, 1, a), I) van de verordening (EG) Nr.

810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

2. het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32, 1, a), II en

artikel 34, 1) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009

tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart naar de diploma uitreiking te komen van haar zoon. Zij kan niet zeggen aan welke universiteit haar zoon studeerde en waar deze uitreiking zal plaatsvinden. Zij kan ons geen adres geven van haar zoon alhoewel ze verklaart bij hem te gaan verblijven. Ze beschikt niet over een hotelreservatie. Zij beschikt niet over een uitnodiging van haar zoon. Zij verklaart dat ze de uitnodiging en documenten heeft vergeten mee te brengen. Ze verklaart dat ze de trein gaat nemen op de luchthaven maar kan ons niet zeggen naar welke bestemming

Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: geen uitnodiging, geen hotelreservatie, geen adres zoon.

3. u heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het

voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een

derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen

legaal te verkrijgen (artikel 32, 1, a), III en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

10.000 CFA (geen euro's/ geen creditcard/geen tenlasteneming)

Betrokkene blijft in het bezit van haar geldelijke middelen.

4. u heeft in de lopende periode van 180 dagen reeds 90 dagen op het grondgebied van de lidstaten verbleven

op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid (artikel 32, 1, a), IV en

artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

5. u staat in het Schengen Informatiesysteem gesignaleerd ter fine van weigering van toegang; deze signalering

is ingevoerd door [naam lidstaat] (artikel 32, 1, a), V en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009

van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

6. u wordt door één of meer lidstaten beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse

veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 21, van Verordening (EG) nr. 2016/399 (Schengengrenscodes), of de internationale betrekkingen van één of meer van de lidstaten (artikel 32, 1, a), VI

en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

7. er is niet aangetoond dat er een toereikende en geldige medische reisverzekering is afgesloten (artikel 32, 1,

a), VII) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot

vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

8. de informatie die is verstrekt met betrekking tot het doel en de omstandigheden van het beoogde verblijf is niet

betrouwbaar (artikel 32, 1, b en artikel 34, 1/2), van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

9. uw voornemen om het grondgebied van de Lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet

worden vastgesteld (artikel 32, 1, b en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

10. er is niet voldoende aangetoond dat u niet in de gelegenheid bent geweest om op voorhand een visum aan te

vragen, hetgeen een visumaanvraag aan de grens zou rechtvaardigen (artikel 35, 6, van de verordening (EG)

Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

11. de houder van het visum heeft om intrekking van het visum verzocht¹ (artikel 34, 3 van de verordening (EG)

Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode)

Opmerkingen

De betrokkene kan tegen dit besluit tot terugdrijving in beroep gaan overeenkomstig de nationale wetgeving. Een

afschrift van dit formulier wordt de betrokkene ter hand gesteld.

Overeenkomstig artikel 39/2, § 2, van de wet van 15 december 1980 is onderhavige beslissing tot terugdrijving vatbaar

voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit beroep moet worden ingediend, bij

verzoekschrift, binnen de vijftien dagen na de kennisgeving van deze beslissing.

Een vordering tot schorsing kan ingediend worden overeenkomstig artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980.

Behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid moeten in een en dezelfde akte zowel de vordering tot

schorsing als het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld.

Onverminderd andere wettelijke en reglementaire modaliteiten, worden het hierboven bedoelde beroep en de hierboven

bedoelde vordering ingediend door middel van een verzoekschrift, dat moet voldoen aan de in artikel 39/78 van de wet

van 15 december 1980 en de in artikel 32 van het Procedureglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

vermelde vereisten. Zij worden ingediend bij de Raad bij ter post aangetekend schrijven, onder voorbehoud van de

afwijkingen voorzien bij artikel 3, § 1, tweede en vierde lid, van het PR RvV, aan de Eerste Voorzitter van de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen, Gaucheretstraat 92-94, te 1030 Brussel.

Onder voorbehoud van de toepassing van artikel 39/79 van de wet van 15 december 1980, schorst het indienen van een beroep tot nietigverklaring en van een vordering tot schorsing de tenuitvoerlegging van onderhavige maatregel niet.
Dit document is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs.”

“TERUGDRIJVING

Op 26/06/2017 om 17:14 uur, aan de grensdoorlaatpost Brussel-Nationaal, luchthaven Zaventem, werd door ondergetekende,

..... 1

mevrouw :

naam M. E. S. voornaam P.

geboren op [...] te Y. geslacht (m/v) Vrouwelijk

die de volgende nationaliteit heeft Kameroen wonende te [...]

houder van het document paspoort nummer 0434306

afgegeven te Yaounde op : 29.03.2016

houder van het visum nr. 011746487 van het type C afgegeven door België

geldig van 25.06.2017 tot 19.09.2017

voor een duur van 70 dagen, met het oog op : bezoek

afkomstig uit Casablanca Mohamed V met Royal Air Maroc (AT832), op de hoogte gebracht van het feit dat

de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet

van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

(A) Is niet in het bezit van een geldig reisdocument /van geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid 1, 1°/2°)2

Reden van de beslissing:

(B) Is in het bezit van een vals / nagemaaakt / vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2

Reden van de beslissing:

(C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2

Reden van de beslissing:

(D) Is in het bezit van een vals / nagemaaakt / vervalst visum of verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°)2

Reden van de beslissing:

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Betrokkene verklaart naar de diploma uitreiking te komen van haar zoon. Zij kan niet zeggen aan welke universiteit haar zoon studeerde en waar deze uitreiking zal plaatsvinden. Zij kan ons geen adres geven van haar zoon alhoewel ze verklaart bij hem te gaan verblijven. Ze beschikt niet over een hotelreservatie. Zij beschikt niet over een uitnodiging van haar zoon. Zij verklaart dat ze de uitnodiging en documenten heeft vergeten mee te brengen. Ze verklaart dat ze de trein gaat nemen op de luchthaven maar kan ons niet zeggen naar welke bestemming

Het volgende document/de volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: geen uitnodiging, geen hotelreservatie, geen adres zoon.

1 De naam en de hoedanigheid van de overheid vermelden.

2 Schrappen wat niet past.

1

(F) Heeft reeds gedurende negentig dagen in een periode van 180 dagen op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie verbleven (art. 3, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980, en art. 6, paragraaf 1, inleidende formule, en paragraaf 1bis, van Schengengrenscore)

Reden van de beslissing:

(G) Beschikt niet over voldoende bestaansmiddelen, voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de

terugreis naar het land van oorsprong of het transitland (art. 3, eerste lid, 4°)

Reden van de beslissing: 10.000 CFA (geen euro's/ geen creditcard/geen tenlasteneming)

Betrokkene blijft in het bezit van haar geldelijke middelen.

(H) Staat ter fine van weigering van toegang gesignaleerd (art. 3, eerste lid, 5°, 8°, 9°)2

- *in het SIS , reden van de beslissing:*
 - *in het ANG / Algemene Nationale Gegevensbank, reden van de beslissing:*
 - *(I) Wordt geacht de openbare orde en de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een van de Lid-Staten van de Europese Unie te kunnen schaden (art. 3, eerste lid, 6°/7°) 2*
- Reden van de beslissing:”*

2. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

De interpretatie van deze voorwaarde

2.2.1. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, is er op gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, a fortiori, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (cf. RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Artikel 43, § 1 van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de Vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk - en op het eerste gezicht onbetwistbaar - moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden.

Over dit gemis aan uiteenzetting van de dringende noodzakelijkheid kan evenwel heen gestapt worden wanneer deze vereiste een soort hinderpaal vormt derwijze dat die de toegang voor de verzoekende partij beperkt op een wijze of op een punt dat haar recht op toegang tot de rechter in de kern zelf wordt aangetast, kortom wanneer deze vereiste er niet langer toe strekt de rechtszekerheid en de goede werking van het bestuur te dienen (cf. vaste rechtspraak EHRM. Zie bv. EHRM 24 februari 2009, vzw L'Erablère/België, § 35).

De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

2.2.2. *In casu* is de verzoekster van haar vrijheid beroofd met het oog op de terugnijving. De verzoeker maakt aldus het voorwerp uit van een terugnijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is. Het uiterst dringend karakter wordt ook niet betwist door de verwerende partij.

2.2.3. Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

De interpretatie van deze voorwaarde

2.3.1. Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Hieruit volgt tevens dat wanneer op basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is, dat de verzoekende partij een schending van een bepaling van het EVRM heeft willen aanvoeren, het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel mag zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

2.3.2. Ten einde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting die artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, Conka/ België, § 75).

De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, Silver en cons./Verenigd Koninkrijk, § 113).

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het *prima facie* karakter ervan. Dit *prima facie* onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoekenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

De beoordeling van deze voorwaarde

2.3.3. De verzoeker voert in enig middel de schending aan van de motiveringsplicht, de beginselen van goed bestuur, alsook wordt de manifeste appreciatiefout ingeroepen.

2.3.4. Verzoekster betoogt dat zij er kon op vertrouwen dat haar de toegang tot het Belgisch grondgebied niet zou ontzegd worden, omdat haar een visum werd afgeleverd door de Belgische ambassade te Yaounde. In de visumaanvraag stond het adres van de zoon vermeld, zodat de Grenspolitie hiervan op de hoogte moest zijn. Verzoekster wijst nog op de tenlasteneming, de

verzekeringpolis en andere bewijzen inzake haar verblijf. Ze heeft geen enkele intentie in België te verblijven nu zij 9 kinderen heeft in Kameroen. Verzoekster verwijt haar arbitraire behandeling.

De toepassing van deze voorwaarde

2.3.5. Voorop dient te worden gesteld dat verwerende partij ter terechtzitting afstand doet van het deel van het verweer waar de verwantschap van verzoekster met haar zoon in België wordt betwijfeld. Verwerende partij stelt vast dat verzoeksters zoon ter terechtzitting aanwezig is.

2.3.6. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip "afdoende" zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

2.3.7. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op grond waarvan deze is genomen. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekster, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Aldus waar verzoekster betoogt dat de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen niet correct zijn en dat een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt, voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die *in casu* dient onderzocht te worden in het raam van de toepassing van artikel 3, eerste lid (E) van de Vreemdelingenwet, op basis waarvan de bestreden beslissing werd genomen.

2.3.8. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen.

2.3.9. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing op het eerste zicht gesteund is op feitelijke gegevens die onvolledig zijn en evenmin kan blijken dat de bestreden beslissing werd opgesteld met de nodige zorgvuldigheid.

2.3.10. Verzoeksters zoon is ter terechtzitting aanwezig. Hij was ook aanwezig op de luchthaven en hij stond in telefonisch contact met zijn moeder. Verzoeksters advocaat stelt dat verzoeksters zoon dit kan aantonen met de historiek op zijn GSM die hij heeft meegebracht naar de ter terechtzitting. De Raad meent dat er geen redenen zijn om te twijfelen aan deze verklaringen die gemakkelijk kunnen geverifieerd worden en door de advocaat werden nagegaan. Het feit dat verzoekster telefonisch contact had met haar zoon wordt niet gemeld in het verslag van de grensinspectie terwijl het gemakkelijk te verifiëren was of mevrouw inderdaad opgewacht werd door haar zoon wat toeliet haar reisdoel bevestigd te zien. Verzoekster had bovendien nog nooit gereisd naar het Schengengebied zodat het redelijk is te verwachten dat haar zoon haar zou opwachten wat ook is gebeurd.

2.3.11. Uit het politieverslag blijkt dat verzoekster wel eenduidig was over haar reismotief met name dat zij specifiek naar België gekomen was om de diploma-uitreiking bij te wonen op 30 juni 2017 van haar

zoon die afgestudeerd was als arts aan de universiteit en dat zij bij hem zou verblijven. Ter terechtzitting wordt gesteld dat verzoekster heeft verklaard dat ze de treinsymbolen diende te volgen op de luchthaven en haar zoon haar daar zou ophalen. Dit lijkt zeer plausibel aangezien de toegangsrestricties die gelden op de luchthaven om passagiers op te halen. Dit houdt echter niet in dat verzoekster de trein zou nemen zoals in het politieverlag staat geschreven. Verzoekster heeft getracht haar telefoon door te geven aan de grensinspectie zodat zij met haar zoon konden spreken wat niet is gebeurd. Verzoeksters advocaat stelt nog dat verzoekster met de telefoon van een derde heeft gebeld naar haar zoon toen haar beltegoed verlopen was en dat dit ook werd geregistreerd op de GSM van haar zoon. Aldus, zelfs al zou de grenscontrole geen toegang hebben tot het visum-dossier waaruit blijkt dat verzoekster gekomen is op uitnodiging van haar zoon en op basis van een tenlasteneming die toegevoegd is aan het visumdossier, en ook al had verzoekster haar visumdossier kunnen voorleggen dan nog had de grensinspectie de nodige vaststellingen en verificaties kunnen verrichten ter plaatse bij haar zoon. Bovendien had haar zoon intussen aan de universiteit nog bijkomende bewijzen opgevraagd over de proclamatie waarop hij diende aanwezig te zijn. Verzoekster kon wel haar terugkeerticket voorleggen wat niet is opgenomen in het politieverlag, terwijl dit wel kon verwacht worden. Ten slotte lijkt het politieverlag onvolledig en is het evenmin ondertekend.

2.3.12. De bestreden beslissing vertoont *prima facie* kennelijk een motiveringsgebrek.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond en bijgevolg ernstig.

Er is geen reden om de overige middelonderdelen verder te onderzoeken aangezien deze niet tot een ruimere schorsing aanleiding kunnen geven.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

2.4.1. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding *prima facie* een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De beoordeling van deze voorwaarde

2.4.2. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoekster een ernstig middel heeft aangevoerd dat is gesteund op een manifeste appreciatiefout.

Gelet op de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden eigen aan de zaak moet redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekster door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Ten slotte kan evenzeer worden aangenomen dat de ceremonie voor de uitreiking van een eindexamen in de geneeskunde van haar zoon een eenmalige aangelegenheid is die verzoekster niet wil missen.

Aan de voorwaarden van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

2.4.3. Zodoende is tevens voldaan aan de derde cumulatieve voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

2.5. Aangezien is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden dient de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing houdende bevel tot teruggrijping van 26 juni 2017.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris houdende bevel tot teruggrijping en van de beslissing waarbij “het visum nummer [...] nietig verklaard [wordt]”, van 26 juni 2017 wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. HEIRBRANT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. HEIRBRANT

K. DECLERCK